

Yukarı Doğru Yağan Yağmur

Yavuz DEMİRKIRAN

Yukarı Doğru Yağan Yağmur

Yavuz DEMİRKİRAN

Güneşli Dere köyünde güneş her zaman parlardı ve yağmur her zaman gökyüzünden yağardı. Kıvrıcık siyah saçlarında kırmızı bir kurdele olan meraklı genç mucit Clara, minik anahtarlarıyla bir şeyleri tamir etmeyi çok severdi. Bir öğleden sonra tuhaf bir şey fark etti: Yağmur damlaları bulutlardan düşmek yerine su birikintilerinden yükseliyordu. 'Bak, Pip!' dedi serçe arkadaşına. 'Yağmur yukarı doğru yağıyor!'

Pip yüksek sesle cıvıladı ve kanatlarını çırpı. Küçük serçe kırmızı bir bandana takıyordu ve sol kanadında tek bir beyaz tüy vardı. Clara gözlüğünü alına doğru itti ve köye haber vermek için koştu. Ama meydana vardığında çeşme boştu. 'Su nerede?' diye sordu Belediye Başkanı Hodd, kel kafası güneşte parlıyordu. 'Çeşmeler kurudu ve bahçem soluyor!'

Güneşli Dere'nin her yerinde su tuhaf davranıyordu. Göletler küçüldü ve balıklar çamurlu dipte nefes alamadı. Clara bir şeyler yapması gerektiğini biliyordu. Alet kemerini hazırladı ve bir defter aldı. 'Suyun neden yükseldiğini bulacağım,' dedi. 'Yaratıcı düşüncemi kullanacağım!' Pip omzuna tünedi ve bulutların toplandığı tepelere doğru yola çıktılar.

Yürürlerken Clara bir tepenin yukarısına doğru giden ıslak noktalar izi fark etti. 'O izi takip et, Pip!' dedi. Pip önden uçtu ve bir şey bulduğunda cıvıladı. Tepenin zirvesinde boruları ve dönen dişlileri olan tuhaf bir makine gördüler. Yakındaki bir dereden suyu emip gökyüzüne fırlatıyordu. 'Sebebi bu olmalı!' diye soludu Clara.

Clara aletleriyle makineyi inceledi. Eski ve paslıydı, büyük bir hunisi ve vınlayan bir fanı vardı. 'Su döngüsü tersine dönmüş,' dedi. 'Yağmur yağmak yerine yükseliyor!' Bir vanayı çevirmeyi denedi ama sıkışmıştı. 'Yardıma ihtiyacım var,' diye itiraf etti. Tam o sırada patikada turkuaz bir palto ve yuvarlak gözlükler giyen uzun boylu bir figür belirdi.

'Merhaba!' dedi yabancı. 'Ben Profesör Merrin, ziyarete gelen bir bilim insanıyım. Bu tuhaf havayı incelemeye geldim.' Clara bulduklarını anlattı. Profesör Merrin başını salladı. 'Ah, bir atmosfer makinesi! Su döngüsünü tersine çeviriyor. Birlikte onarmalıyız.' Clara sırtıttı. 'Takım çalışması!' dedi. Pip de onaylayarak cıvıldadı.

Profesör Merrin pirinç alet çantasını açtı ve bir anahtar çıkardı. 'Makinenin ana vanası bozuk,' dedi. 'Değiştirmemiz gerekiyor.' Clara alet kemerini kontrol etti. 'Küçük bir anahtarım var ama yeterince büyük değil.' Profesör Merrin gülümsedi. 'Bende büyük bir tane var!' İşe koyuldular, Pip yedek parça arıyordu. Belediye Başkanı Hodd nefes nefese geldi. 'Yardım edebilir miyim?' diye sordu.

Belediye Başkanı Hodd tepeye tırmanırken altın cep saati şingirdadı. 'Endişelendim,' dedi, 'ama Clara bu işin peşindeyse bir şansımız olabilir.' Clara ona Profesör Merrin bir cıvatayı sıkarken bir boruyu nasıl sabit tutacağını gösterdi. 'Daha fazla ele ihtiyacımız var!' dedi Clara. Bunun üzerine Belediye Başkanı Hodd köylüleri çağırdı ve onlar da aletler ve atıştırmalıklarla yardıma geldiler.

Köylüler bir sıra oluşturdu, aletleri uzattı ve parçaları tuttu. Clara komşularıyla gurur duydu. Takım çalışmasıyla makine daha az korkutucu görünmeye başladı. Profesör Merrin açıkladı: 'Su döngüsü suyu yerden gökyüzüne ve tekrar geri taşır. Bu makine onu bozdu ama biz düzeltebiliriz.' Clara başını salladı. 'Bozuk dişliyi değiştirelim!' dedi.

Clara alet kemerinde yedek bir dişli buldu. Tam doğru boyuttaydı. Profesör Merrin onu yerine takmasına yardım etti. 'Şimdi makineyi yeniden başlatmamız gerekiyor,' dedi. Clara derin bir nefes aldı ve ana şalteri çevirdi. Makine homurdandı ve sarsıldı. 'Çalışıyor!' diye bağırdı Belediye Başkanı Hodd. Ama sonra durdu. 'Basıncı ayarlamamız gerekiyor,' dedi Profesör Merrin.

Clara makinenin göstergelerini inceledi. 'Basınç çok yüksek,' dedi. 'Biraz buhar salmamız gerekiyor.' Köylülere küçük bir vanayı nasıl açacaklarını gösterdi. Buhar tıslayarak çıktı ve makine düzgünce uğuldadı. Borular açıldı ve su normal şekilde akmaya başladı. 'Başardık!' diye sevindi Clara. Pip omzunda mutluluk dansı yaptı.

Makine yatışınca gökyüzü karardı. Sonra, tıp, tıp! Yağmur damlaları bulutlardan düşmeye başladı. Clara'nın gözlüklerine sıçradılar ve köylüleri güldürdüler. 'Yağmur doğru şekilde yağıyor!' diye bağırdı Belediye Başkanı Hodd. Herkes yağmurda dans etti. Bahçeler suyu emdi ve çeşmeler taze suyla fokurdadı.

Clara ve Profesör Merrin geri çekilip izlediler. 'Bir şeyleri tamir etme konusunda gerçek bir yeteneğin var,' dedi Profesör Merrin. 'Ve insanları bir araya getirme konusunda da,' diye ekledi. Clara gülümsedi. 'Bu takım çalışmasıydı,' dedi. 'Ve yaratıcı düşünme.' Belediye Başkanı Hodd, Clara'ya şişe kapağından yapılmış parlak bir madalya verdi. 'Güneşli Dere'yi kurtardığın için!' diye duyurdu.

O akşam köyde bir parti vardı. Clara Pip'le dans ederken alet kemeri şıngırdadı. Profesör Merrin su döngüsüyle ilgili hikâyeler anlattı. Belediye Başkanı Hodd'un cep saati oyunların süresini tutmak için kullanıldı. Herkes sıra dışı sorunların akıllı fikirler ve birlikte çalışmayla çözülebileceği konusunda hemfikirdi. Clara kendini mutlu ve gururlu hissetti. Her zaman meraklı olacağını ve yardıma hazır olacağını biliyordu.

Ertesi sabah Clara, yağmurun penceresine tıklama sesiyle uyandı. Gülümsedi ve gözlüğünü taktı. 'Yeni bir maceraya hazır mısın, Pip?' diye sordu. Pip cıvıladı ve kanatlarını çıırttı. Clara alet kemerini kaptı ve dışarı koştu. Dünya gizemlerle doluydu ve o bunları nezaket ve takım çalışmasıyla çözmeye hazırdı.

Ve böylece Güneşli Dere köyü, arkadaşlar birlikte çalıştığında en tuhaf sorunların bile çözülebileceğini öğrendi. Clara'nın yaratıcı düşüncesi ve Profesör Merrin'in bilgisi günü kurtardı. Yağmur usulca yağdı, çeşmeler dans etti ve bahçeler yeşerdi. Clara mı? Aletlerini hazır tuttu, yağmur bir gün yine yukarı doğru yağmaya karar verirse diye.